Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
föredraget den 26 september 2019[1]

Mål C-785/18

GAEC Jeanningros
mot
Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)
Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,
Ministre de l'Économie et des Finances,
ytterligare deltagare i rättegången:
Comité interprofessionnel de gestion du Comté

(begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike)

"Begäran om förhandsavgörande – Jordbruk – Skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel – Ändring av produktspecifikationen – Ändring som inte är en mindre ändring – Mindre ändring – Ansökan om en mindre ändring som överklagats till de nationella domstolarna – Nationell rättspraxis enligt vilken målet om överklagande ska avskrivas när kommissionen fattar beslut – Den skyddade ursprungsbeteckningen Comté"

1. Enligt förordning nr 1151/2012[2] ska en skyddad ursprungsbeteckning uppfylla vissa villkor som anges i en produktspecifikation som innehåller dess namn, en beskrivning av produkten, den metod som använts för framställning av produkten, en avgränsning av det geografiska området och andra relevanta uppgifter.

2. Dessa produktspecifikationer får ändras genom vissa sammansatta administrativa förfaranden som liknar dem som tillämpas vid den första registreringen av en skyddad ursprungsbeteckning, där såväl de nationella myndigheterna som kommissionen medverkar. Bestämmelserna om sådana ändringar finns i en delegerad förordning[3] och i en genomförandeförordning[4] och de skiljer sig något åt beroende på hur betydelsefulla ändringarna är.

3. Den tolkningsfråga som Conseil d'État har hänskjutit ger domstolen tillfälle att klargöra vilken funktion de domstolar har som ska pröva giltigheten av de beslut som de nationella myndigheterna fattar i sådana förfaranden.

1 Originalspråk: spanska.

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 1).

3 Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014 av den 18 december 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 vad gäller fastställandet av unionssymboler för skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter och vad gäller vissa regler om ursprung, vissa procedurregler och vissa kompletterande övergångsbestämmelser (EUT L 179, 2014, s. 17).

4 Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 179, 2014, s. 36).

4. Det ska närmare bestämt klargöras huruvida domstolarna i en medlemsstat ska pröva överklaganden av nationella beslut om att godkänna en ändring, när kommissionen har bifallit en ansökan om en ”mindre” ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning som godkänts av myndigheterna i den medlemsstaten.

I. Tillämpliga bestämmelser

A. Unionsrätt

1. Förordning nr 1151/2012

5. I artikel 7 föreskrivs följande:

”1. En skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning ska överensstämma med en specifikation som minst ska innehålla

a) det namn som ska skyddas som en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning...,

b) en beskrivning av produkten, med uppgift om råvarorna, när det är lämpligt, och om produktens viktigaste fysikaliska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper,

c) en definition av det geografiska området... och, när det är lämpligt, uppgifter som visar att kraven i artikel 5.3 är uppfyllda,

d) bevis för att produkten har sitt ursprung i det avgränsade geografiska område som avses i artikel 5.1 eller 5.2,

e) en beskrivning av den metod som använts för framställning av produkten och, när det är lämpligt, uppgift om de ursprungliga hävdvunna lokala metoderna samt uppgifter om förpackning...,

f) uppgifter som fastställer

   i) sambandet mellan produktens kvalitet eller egenskaper och den geografiska omgivning som avses i artikel 5.1 eller,

   ii) när det är lämpligt, sambandet mellan en viss kvalitet, anseendet eller en annan egenskap hos produkten och det geografiska ursprung som avses i artikel 5.2,

…

h) eventuella märkningsregler för den aktuella produkten.

…”

6. I artikel 49.4 andra stycket föreskrivs följande:

”Medlemsstaten ska se till att dess positiva beslut offentliggörs och att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse i ärendet ges tillfälle att överklaga.”

7. Artikel 53 har följande lydelse:

”1. En grupp som har ett berättigat intresse får ansöka om godkännande av en ändring av en produktspecifikation.

I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs, med motiveringar.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar av specifikationen som inte är mindre ändringar ska ansökan om ändring följa förfarandet i artiklarna 49–52.

Om de föreslagna ändringarna emellertid är mindre ändringar ska kommissionen godkänna eller avslå ansökan. Om ändringar som innebär en ändring av de uppgifter som avses i artikel 50.2 godkänns ska kommissionen offentliggöra dessa i *Europeiska unionens officiella tidning*.

För att en ändring ska anses vara mindre i fråga om den kvalitetsordning som beskrivs i avdelning II får den inte

a) avse produktens grundläggande egenskaper,

b) ändra det samband som avses i artikel 7.1 f i eller 7.1 f ii,

c) inbegripa en ändring av produktens namn eller av någon del av detta,

d) beröra det definierade geografiska området, eller

e) innebära ökade begränsningar av handeln med produkten eller dess råvaror.

…”

2. Delegerad förordning nr 664/2014

8. I artikel 6.2 (”Ändring av en produktspecifikation”) föreskrivs följande:

”Ansökningar om en mindre ändring av en produktspecifikation gällande skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar ska lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat vars geografiska område beteckningen avser....

I en ansökan om mindre ändring ska endast mindre ändringar i den mening som avses i artikel 53.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 föreslås. Den ska innehålla beskrivningar av de mindre ändringarna och en sammanfattning av skälen till att en ändring krävs samt visa att de föreslagna ändringarna är att betrakta som mindre i enlighet med artikel 53.2 i förordning (EU) nr 1151/2012. Den ska för varje ändring jämföra den ursprungliga produktspecifikationen och, i förekommande fall, det ursprungliga sammanfattande dokumentet med den föreslagna ändrade versionen. Ansökan ska kunna läsas och förstås fristående och ska innehålla alla ändringar av produktspecifikationen och, i förekommande fall, av det sammanfattande dokument för vilket ett godkännande begärs.

Mindre ändringar enligt artikel 53.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 ska betraktas som godkända om kommissionen inte meddelar sökanden något annat beslut inom tre månader efter mottagandet av ansökan.

En ansökan om en mindre ändring som inte överensstämmer med andra stycket i den här punkten ska inte tas emot. Tyst godkännande enligt tredje stycket i denna punkt ska inte vara tillämpligt i samband med sådana ansökningar. Om ansökan inte kan godtas ska kommissionen underrätta den sökande om detta inom tre månader från mottagandet av ansökan.

Kommissionen ska offentliggöra en godkänd mindre ändring av en produktspecifikation som inte innebär någon ändring av det som avses i artikel 50.2 i förordning (EU) nr 1151/2012.”

3. Genomförandeförordning nr 668/2014

9. Artikel 10 (”Formföreskrifter för ändringar av en produktspecifikation”) har följande lydelse:

”1. Ansökningar om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som inte är en mindre ändring ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga V. Ansökningarna ska fyllas i i enlighet med kraven i artikel 8 i förordning (EU) nr 1151/2012. Det ändrade sammanfattande dokumentet ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga I till den här förordningen. Hänvisningen till offentliggörandet av produktspecifikationen i det ändrade sammanfattande dokumentet ska länka till den uppdaterade versionen av den produktspecifikation som föreslås.

…

2. Ansökningar om godkännande av en mindre ändring enligt artikel 53.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga VII till den här förordningen.

Ansökningar om godkännande av en mindre ändring vad gäller skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar ska åtföljas av ett uppdaterat sammanfattande dokument, om dess lydelse har ändrats, som ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga I. Hänvisningen till offentliggörandet av produktspecifikationen i det ändrade sammanfattande dokumentet ska länka till en uppdaterad version av den produktspecifikation som föreslås.

I ansökningar med ursprung i unionen ska medlemsstaterna bifoga en förklaring om att de anser att ansökan uppfyller villkoren i förordning (EU) nr 1151/2012 och de bestämmelser som antagits med stöd av förordningen samt en hänvisning till offentliggörandet av den uppdaterade produktspecifikationen. Ansökningar om en mindre ändring i de fall som avses i artikel 6.2 femte stycket i den delegerade förordningen (EU) nr 664/2014 ska innehålla en hänvisning till offentliggörandet av den uppdaterade produktspecifikationen, när det gäller ansökningar med ursprung i medlemsstaterna, och den uppdaterade produktspecifikationen, när det gäller ansökningar med ursprung i tredjeland.

…”

B. Nationell rätt. Förordning av den 8 september 2017 från ministern för jordbruk och livsmedel samt ministern för ekonomi och finans om ändring av produktspecifikationen gällande den skyddade ursprungsbeteckningen ”Comté” [5]

10. Artikel 1 har följande lydelse:

”Genom denna förordning godkänns produktspecifikationen gällande den skyddade ursprungsbeteckningen ”Comté”, såsom den ändrats efter förslag från det ständiga utskottet tillhörande den nationella kommittén för benämningar avseende mejeriprodukter, jordbruksprodukter och skogsprodukter vid INAO, för vidarebefordran till kommissionen.”

11. I artikel 2 föreskrivs följande:

”Denna förordning ska tillämpas från och med den tidpunkt då Europeiska kommissionen godkänner ändringen av produktspecifikationen gällande den skyddade ursprungsbeteckningen ”Comté.”

Datumet för Europeiska kommissionens godkännande av ändringen ska offentliggöras genom ett meddelande i jordbruks- och livsmedelsministeriets officiella tidning, som vid behov ska åtföljas av den godkända produktspecifikationen.”

II. Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

12. Den 16 november 2017 överklagade Groupement agricole d’exploitation en commun (GAEC) Jeanningros förordningen av den 8 september 2017 till Conseil d’État och yrkade att artikel 5.1.18 i den ändrade produktspecifikationen, där det föreskrivs att ”mjölkningsmaskiner” är förbjudna, skulle ogiltigförklaras.

13. Genom ett beslut som offentliggjordes den 1 juni 2018 godkände Europeiska kommissionen, på grundval av artikel 6.2 tredje stycket i delegerad förordning (EU) nr 664/2014, ändringen av produktspecifikationen gällande den skyddade ursprungsbeteckningen ”Comté” [6] i enlighet med artikel 53.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1151/2012.

14. Conseil d’État hyser tvivel om huruvida den ska meddela dom i målet om överklagande av förordningen av den 8 september 2017, vilken den ännu inte har gjort, eller om den ska avskriva målet, vilket den har gjort i andra mål. [7]

15. Den ståndpunkt som den hänskjutande domstolen hittills har intagit är att när den prövar ett överklagande av ett beslut av den franska regeringen att vidarebefordra en ansökan om registrering av en skyddad ursprungsbeteckning till kommissionen tillsammans med den godkända produktspecifikationen och kommissionen vid tidpunkten för domens meddelande redan har registrerat denna beteckning, [8] så har föremålet för överklagandet förfallit.

16. Enligt denna praxis ska Conseil d’État inte pröva om den produktspecifikation som kommissionen har registrerat är lagenlig, även om det nationella beslut som ligger till grund för den har överklagats, vilket är fallet här. Detta gäller även mindre ändringar.

5 Arrêté du 8 septembre 2017 du ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation et du ministre de l’Économie et des Finances relatif à la modification du cahier des charges et de l’appellation d’origine protégée ”Comté” (JORF nr 217 av den 16 september 2017; nedan kallad förordningen av den 8 september 2017).

6 Offentliggörande av en ansökan om godkännande av en mindre ändring enligt artikel 53.2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT C 187, 2018, s. 7).

7 Conseil d’Etat, ”Syndicat de défense et de promotion des fabricants et affineurs du Morbier”, 5 november 2003, req. nr 0230438.

8 Bestämmelser om register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar finns i artikel 11.1 i förordning nr 1151/2012. Se http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html.

17. Den hänskjutande domstolen undrar om detta förfaringssätt är förenligt med unionsrätten eller om den bör pröva beslutets lagenlighet, mot bakgrund av de konsekvenser som en eventuell ogiltigförklaring av det överklagade nationella beslutet skulle kunna få för giltigheten av kommissionens registrering.

18. Denna osäkerhet har föranlett Conseil d'État att hänskjuta följande tolkningsfråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, artikel 6 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014 av den 18 december 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 vad gäller fastställandet av unionssymboler för skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter och vad gäller vissa regler om ursprung, vissa procedurregler och vissa kompletterande övergångsbestämmelser, och artikel 10 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att den nationella domstolen – i den särskilda situation där Europeiska kommissionen på begäran av de nationella myndigheterna i en medlemsstat har godtagit att ändra produktspecifikationen för ett namn och registreringen av den kontrollerade ursprungsbeteckningen, trots att ansökan fortfarande är föremål för ett överklagande vid nationell domstol i denna stat – får besluta att det inte längre finns anledning att döma i målet eller om den med hänsyn till rättsverkningarna, av en eventuell ogiltigförklaring av den angripna rättsakten, för giltigheten av Europeiska kommissionens registrering, ska pröva lagenligheten av den nationella myndighetens rättsakt?”

19. I förfarandet vid domstolen har den franska regeringen och kommissionen gett in skriftliga yttranden. Domstolen beslutade att avgöra målet utan något muntligt förfarande.

III. Bedömning

20. För att besvara tolkningsfrågan anser jag att det är lämpligt att först granska, dels det system för administrativa förfaranden som föreskrivs för att ändra produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning och dels de olika formerna för domstolsprövning av dem.

A. Förfaranden för ändring av produktspecifikationen gällande skyddade ursprungsbeteckningar

21. Ansökningar om ändring av produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning prövas, liksom är fallet med registrering av en sådan beteckning, i ett sammansatt administrativt förfarande, där de behöriga myndigheterna i medlemsstaten och kommissionen medverkar. I skäl 58 i förordning nr 1151/2012 betonas detta förhållande. [9]

22. I artikel 53.2 i förordning nr 1151/2012 görs skillnad mellan två typer av ändringar, nämligen ändringar ”som inte är mindre ändringar” och mindre ändringar.

23. Ändringar som inte är mindre ändringar är ändringar som

9 ”För att säkerställa att de registrerade ursprungsbeteckningarna och geografiska beteckningarna samt garanterade traditionella specialiteterna uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning bör de nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten granska ansökningar om registrering med iakttagande av gemensamma minimiregler som även omfattar ett nationellt invändningsförfarande. Kommissionen bör därefter granska ansökningarna för att försäkra sig om att de inte innehåller några uppenbara felaktigheter och att unionsrätten och intressen som företräds av aktörer utanför ansökningsmedlemsstaten har beaktats.”

– avser produktens grundläggande egenskaper,

– avser sambandet mellan produktens kvalitet eller egenskaper och den geografiska omgivningen eller sambandet mellan en viss kvalitet, anseendet eller en annan egenskap hos produkten och det geografiska ursprunget (artikel 7.1 f i och 7.1 f ii i förordning nr 1151/2012),

– inbegriper en ändring av produktens namn eller av någon del av detta,

– berör det definierade geografiska området, eller

– innebär ökade begränsningar av handeln med produkten eller dess råvaror.

24. Med mindre ändringar avses sådana ändringar som enligt artikel 53.2 andra stycket i förordning nr 1151/2012 anses vara av mindre betydelse.

25. Parallellt föreskrivs i artikel 53.2 i förordning nr 1151/2012 två olika förfaranden för ändring av produktspecifikationen. För ändringar som inte är mindre ändringar hänvisas till artiklarna 49–52 (det vill säga till det förfarande som tillämpas för registrering av skyddade ursprungsbeteckningar) och för mindre ändringar föreskrivs ett förenklat förfarande.

1. (Det ordinarie) förfarandet för ändringar av produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning som inte är mindre ändringar

26. Förfarandet för registrering av skyddade ursprungsbeteckningar ska således tillämpas vid ändringar av produktspecifikationen som inte är mindre ändringar.[10] Det består ett första skede som inleds (artikel 49.2 i förordning nr 1151/2012) genom att en producentgrupp ansöker om registrering av en skyddad ursprungsbeteckning hos myndigheterna i den medlemsstat där produktionsområdet är geografiskt beläget.

27. Dessa myndigheter ska granska ansökan på lämpligt sätt för att kontrollera om den är motiverad och uppfyller de materiella villkoren i den förordningen. Det ska säkerställas att ansökan offentliggörs på ett tillfredsställande sätt och att en rimlig tidsfrist föreskrivs under vilken fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse och är etablerade eller bosatta på den medlemsstatens territorium kan framföra invändningar mot ansökan.[11]

28. De nationella myndigheterna ska bedöma de invändningar som gjorts och avgöra om ansökan uppfyller kraven i förordning nr 1151/2012. Om bedömningen är positiv ska de fatta ett beslut och säkerställa att den produktspecifikation som ligger till grund för deras positiva beslut offentliggörs och att den finns tillgänglig i elektronisk form.

29. I detta skede är det särskilt viktigt att beakta artikel 49.4 i förordning nr 1151/2012, i vilken det föreskrivs att ”[m]edlemsstaten ska se till att dess positiva beslut offentliggörs och att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse i ärendet ges tillfälle att överklaga”.

30. Om den behöriga nationella myndighetens beslut är positivt, avslutas det första skedet genom att beslutet översänds till kommissionen, vilken även ska informeras om mottagna invändningar som kan tas upp till prövning.[12]

10 Enligt artikel 7 i delegerad förordning 664/2014 ska detta ordinarie förfarande även tillämpas vid avregistrering av en skyddad ursprungsbeteckning när efterlevnad av kraven i specifikationen inte är säkerställd eller när det under minst sju år inte saluförts några produkter under den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen.

11 Artikel 49.3 i förordning nr 1151/2012.

12 Det vill säga invändningar från fysiska eller juridiska personer som lagligt har salufört produkterna i fråga och som kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år dessförinnan (artikel 49.4 i förordning nr 1151/2012).

31. Det ”europeiska” skedet av detta förfarande inleds genom den granskning som kommissionen ska göra, efter att den mottagit det nationella beslutet, för att avgöra om ansökan är motiverad och uppfyller de villkor som föreskrivs för skyddade ursprungsbeteckningar. Om kommissionen efter denna granskning (som bör slutföras inom sex månader) väljer att godkänna ansökan,[13] ska den offentliggöra det sammanfattande dokumentet och en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen i *Europeiska unionens officiella tidning*.[14]

32. Efter offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*, föreskrivs det i artikel 51 i förordning nr 1151/2012 att myndigheterna i en medlemsstat eller ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med ett berättigat intresse som är etablerad i ett tredjeland får lämna in ett meddelande om invändning.[15] Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra meddelandet om invändning till den myndighet i medlemsstaten som lämnade in ansökan,[16] och ett förfarande inleds därefter om denna invändning bekräftas.[17]

33. Om kommissionen inte mottar något meddelande om invändning (eller någon motiverad invändning som kan tas upp till prövning), ska de registrera de ändringar av produktspecifikationen som inte är mindre ändringar, utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2 i förordning nr 1151/2012.

34. Kommissionen ska förfara på samma sätt om den mottagit en motiverad invändning som kan tas upp till prövning och parterna har nått en överenskommelse efter de samråd som avses i artikel 51.3 i förordning nr 1151/2012. Om en överenskommelse inte har nåtts, ska kommissionen anta genomförandeakter med beslut om registrering eller ändring av produktspecifikationen gällande den skyddade ursprungsbeteckningen som inte är en mindre ändring. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2 i förordning nr 1151/2012.[18]

35. Under alla förhållanden ska akter rörande ändringar av en ursprungsbeteckning som inte är mindre ändringar och beslut om avslag offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.[19]

2. (Det förenklade) förfarandet för mindre ändringar av produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning

36. Förordning nr 1151/2012 reglerade detta förenklade förfarande mycket kortfattat. I artikel 53.2 andra stycket föreskrevs bara att ”[o]m de föreslagna ändringarna... är mindre ändringar ska kommissionen godkänna eller avslå ansökan”. Vidare föreskrevs det att om ändringarna av det sammanfattande dokumentet eller produktspecifikationen godkänns, ska kommissionen offentliggöra dessa i *Europeiska unionens officiella tidning*.

13 Om kommissionen avslår ansökan på grund av att den anser att den inte uppfyller villkoren, ska den anta genomförandeakter om att avslå ansökan (artikel 52.1 i förordning nr 1151/2012).

14 Artikel 50.1 och 50.2 i förordning nr 1151/2012.

15 Detta meddelande ska under alla förhållanden innehålla en förklaring om att ansökan kan innebära en överträdelse av villkoren i förordningen för ändringar av en produktspecifikation som inte är mindre ändringar.

16 Artikel 51.1 i förordning nr 1151/2012.

17 Meddelandet om invändning ska inom två månader följas av en motiverad invändning och kommissionen ska kontrollera om den kan tas upp till prövning. Om kommissionen anser att den kan tas upp till prövning ska den uppmana den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan att inleda lämpliga samråd i ärendet under en skälig tidsperiod på högst tre månader.

18 Artikel 52.2 och 52.3 i förordning nr 1151/2012.

19 Artikel 52.4 i förordning nr 1151/2012.

37. Delegerad förordning nr 664/2014 innehöll närmare bestämmelser om detta förenklade förfarande och förde det närmare det ordinarie förfarandet i artikel 6.2. Där föreskrivs att ansökningar om en mindre ändring i) ska lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat vars geografiska område beteckningen avser, ii) ska innehålla beskrivningar av de mindre ändringarna samt visa att de föreslagna ändringarna är att betrakta som mindre och jämföra dem med den ursprungliga lydelsen, iii) för dessa föreskrivs inte något nationellt invändningsförfarande, till skillnad från vad som är fallet med det ordinarie förfarandet. [20]

38. Avslutningsvis föreskrivs det i artikel 6.2 första stycket i delegerad förordning nr 664/2014 att om medlemsstaten anser att kraven i förordning (EU) nr 1151/2012 och i de bestämmelser som antagits med stöd av förordningen är uppfyllda, får den lämna in en samlad ansökan om mindre ändring av produktspecifikationen gällande den skyddade ursprungsbeteckningen till kommissionen.

39. Det ”europeiska” skedet av detta förfarande är också förenklat. Det finns inte något invändningsförfarande på denna nivå och kommissionen har befogenhet att fatta beslut, vilket kan vara uttryckligt eller tyst (de mindre ändringarna anses ha godkänts om kommissionen inte underrättar den sökande om annat inom tre månader från mottagandet av ansökan). [21] Om kommissionen anser att ansökan inte kan godtas ska den underrätta den sökande om detta inom tre månader från mottagandet av ansökan. Om den godkänns ska kommissionen offentliggöra en mindre ändring av en produktspecifikation gällande en skyddad ursprungsbeteckning.

B. Domstolsprövning av beslut som fattats i förfaranden för ändring av produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning

40. Såväl det ordinarie som det förenklade förfarandet är som nämnts sammansatta administrativa förfaranden där först de nationella myndigheterna och därefter kommissionen medverkar.

41. Den här typen av sammansatta förfaranden regleras från fall till fall i unionsrätten [22] och de har behandlats utförligt i doktrinen på grund av det stora antal rättsliga frågor som de ger upphov till. [23]

42. Domstolsprövningen av beslut som fattas i dessa förfaranden har behandlats av domstolen, även det från fall till fall och på ett icke-uttömmande sätt, [24] även om flera mål på senare tid, rörande bankunionen, bidrar till att vidareutveckla dess praxis. [25]

20 Om ansökan om en mindre ändring av en produktspecifikation inte kommer från den grupp som lämnat in ansökan om registrering av det eller de namn som produktspecifikationen avser ska medlemsstaten emellertid ge den gruppen tillfälle att lämna synpunkter på ansökan, förutsatt att gruppen fortfarande existerar.

21 Tyst godkännande ska emellertid inte tillämpas på mindre ändringar som inte uppfyller kraven i artikel 6.2 andra stycket i delegerad förordning nr 664/2014.

22 Ett ambitiöst förslag till kodifiering av unionens administrativa förfaranden finns i Mir, O., Hofmann, H.C.H., Schneider, J.-P., Ziller, J. m.fl. (red.), *Código ReNEUAL de procedimiento administrativo de la Unión Europea*, INAP, Madrid, 2015. I artikel I-4 (4) i Código ReNEUAL definieras begreppet ”sammansatt förfarande” som ett administrativt förfarande där unionens myndigheter och myndigheterna i en medlemsstat, eller i olika medlemsstater, har tilldelats olika uppgifter som är beroende av varandra. En kombination av två administrativa förfaranden som har ett direkt samband mellan sig är också ett sammansatt förfarande.

23 Alonso de León, S., *Composite administratives procedures in the European Union*, Iustel, Madrid, 2017; Eliantonio, M., ”Judicial Review in an Integrated Administration: the Case of ’Composite Procedures’”, *Review of European Administrative Law*, 2014 nr 2, s. 65–102; Della Cananea, G., ”I procedimenti amministrativi composti dell’Unione europea”, i Bignami, F. och Cassese, S. (red.), *Il procedimento amministrativo nel diritto europeo*, Milano, Giuffrè, 2004; Mastrodonato, G., *I procedimenti amministrativi composti nel diritto comunitario*, Bari, Cacucci, 2007; Hofmann, H.C.H., ”Composite decision-making procedures in EU administrative law”, i Hofmann, H.C.H. och Türk, A., *Legal Challenges in EU Administrative Law. Towards an Integrated Administration*, Edward Elgar, Cheltenham, 2009, s. 136.

24 Brito Bastos, F., ”Derivative illegality in European composite administrative procedures”, *Common Market Law Review*, 2018, nr 1, s. 101–134.

25 Dom av den 19 december 2018, Berlusconi och Fininvest (C-219/17, nedan kallad domen Berlusconi och Finivest, EU:C:2018:1023). Domstolen har ännu inte meddelat dom i målet Iccrea Banca, i vilket jag föredrog mitt förslag till avgörande den 9 juli 2019 (C-414/18, EU:C:2019:574).

43. I mitt förslag till avgörande i målet Berlusconi och Fininvest granskade jag domstolens praxis rörande EU:s sammansatta administrativa förfaranden, och gjorde skillnad mellan dem beroende på om beslutanderätten låg hos de nationella myndigheterna eller hos unionens institutioner. [26]

44. I domen Berlusconi och Fininvest slog domstolen i korthet fast att artikel 263 FEUF utgör hinder mot att nationella domstolar utför en laglighetsprövning av sådana åtgärder avseende inledande av förfarande, utredning och icke bindande förslag till beslut som behöriga nationella myndigheter antar inom ramen för det sammansatta administrativa förfarandet för att bevilja tillstånd till förvärv eller ökning av kvalificerade innehav i kreditinstitut. Denna slutsats byggde i sin tur på två förutsättningar:

– När de nationella myndigheternas åtgärder utgör en del av ett förfarande där en unionsinstitution ensam utövar den slutliga beslutsbefogenheten, utan att vara bunden av förberedande åtgärder eller förslag som härrör från nationella myndigheter, föreligger det unionsrättsakter. [27]

– När unionsrätten tillerkänner en unionsinstitution exklusiv beslutsbefogenhet, ankommer det på unionsdomstolen att, med stöd av sin exklusiva behörighet enligt artikel 263 FEUF, avgöra huruvida den aktuella unionsinstitutionens slutliga beslut är lagenligt. För att tillförsäkra de berörda personerna ett effektivt domstolsskydd, ankommer det enbart på unionsdomstolen att pröva huruvida förberedande åtgärder eller förslag som härrör från nationella myndigheter är behäftade med oegentligheter som kan påverka giltigheten av det slutliga beslutet. [28]

45. I mitt förslag till avgörande i det målet [29] påpekade jag att i sammansatta administrativa förfaranden när nationella myndigheter och unionens institutioner medverkar, är det den slutgiltiga beslutanderätten som är avgörande för att fastställa om domstolsprövningen ska göras av unionsdomstolen eller av de nationella domstolarna. Om beslutanderätten ligger hos en av unionens institutioner, ska domstolsprövningen göras av unionsdomstolen, i enlighet med artikel 263 FEUF. Om den nationella myndigheten har en särskild beslutanderätt, är de nationella domstolarna behöriga att pröva om dess åtgärder är lagenliga. [30]

46. Har de nationella myndigheterna en egen beslutanderätt, i det första skedet av det sammansatta förfarandet för mindre ändringar av produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning? Om som vore fallet, skulle prövningen av detta beslut ankomma på de nationella domstolarna, oberoende av om kommissionen fattar beslut om registrering av ändringen i det andra skedet av förfarandet eller inte.

47. För att besvara den frågan är det lämpligt att se till domstolens praxis rörande förfaranden för registrering av skyddade ursprungsbeteckningar. [31] Som framgår nedan anser jag att denna praxis visar att myndigheterna i den berörda medlemsstaten har en särskild självständig beslutanderätt i det nationella skedet av förfarandet.

48. Domstolen fann att det i det ordinarie förfarandet för registrering av en skyddad ursprungsbeteckning

26 Förslag till avgörande av den 27 juni 2018 (C-219/17, EU:C:2018:502, punkterna 64–79).

27 Dom av den 18 december 2007, Sverige/kommissionen (C-64/05 P, EU:C:2007:802, punkterna 93 och 94), och domen Berlusconi och Fininvest, punkt 43.

28 Domen Berlusconi och Fininvest, punkt 44. Se analogt dom av den 22 oktober 1987, Foto-Frost (314/85, EU:1987:452, punkt 17).

29 Förslag till avgörande av den 27 juni 2018 (C-219/17, EU:C:2018:502, punkterna 60–63).

30 I mitt förslag till avgörande av den 9 juli 2019, Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:574), konstaterade jag att fastställandet av de ordinarie bidragen till den gemensamma resolutionsfonden görs genom ett sammansatt administrativt förfarande i vilket de nationella resolutionsmyndigheterna medverkar, men i vilket det slutgiltiga beslutet fattas av den gemensamma resolutionsnämnden. Jag fann därför att prövningen av det uteslutande ankommer på EU-domstolen och inte på de nationella domstolarna.

31 Dom av den 6 december 2001, Carl Kühne m.fl. (C-269/99, nedan kallad domen Carl Khüne m.fl., EU:C:2001:659), och av den 2 juli 2009, Bavaria och Bavaria Italia (C-343/07, nedan kallad domen Bavaria och Bavaria Italia, EU:C:2009:415). Av betydelse är även tribunalens dom av den 23 april 2018, CRM/kommissionen (T-43/15, ej publicerad, EU:T:2018:208), vilken jag ska återkomma till nedan.

– ”finns en fördelning av behörighet mellan den berörda medlemsstaten och kommissionen. Vare sig det rör sig om en registrering enligt det normala förfarandet eller enligt det förenklade förfarandet, kan registrering endast ske om den berörda medlemsstaten ansöker härom och inlämnar en produktspecifikation och de uppgifter som krävs för registreringen.” [32]

– ”En medlemsstat, till vilken en ansökan om registrering har ingetts enligt det normala förfarandet, ska kontrollera att denna ansökan är berättigad och, om den finner att kraven som uppställs i förordning nr 2081/92 är uppfyllda, tillställa kommissionen ansökan.... kommissionen... företar [endast] en formell granskning för att kontrollera att dessa krav är uppfyllda.” [33]

49. Härav drar domstolen slutsatsen att ”ett beslut att registrera en beteckning som skyddad ursprungsbeteckning... endast kan antas av kommissionen om den berörda medlemsstaten har ingett en ansökan härom och att en sådan ansökan endast kan göras om medlemsstaten har kontrollerat att den är berättigad. Detta system för fördelning av behörighet kan huvudsakligen förklaras med att registreringen förutsätter en kontroll av att ett visst antal villkor är uppfyllda, vilket i stor utsträckning förutsätter ingående kunskap om omständigheter som är speciella för den berörda medlemsstaten, omständigheter som de behöriga myndigheterna i denna stat är bäst lämpade att kontrollera.” [34]

50. Jag anser att denna rättspraxis rörande förfarandet för registrering av en skyddad ursprungsbeteckning kan tillämpas på det ordinarie förfarandet för ändringar av produktspecifikationen som inte är mindre ändringar. Som jag tidigare har påpekat hänvisar artikel 53.2 första stycket i förordning nr 1151/2012 till artiklarna 49–52, vilka just handlar om registreringsförfarandet.

51. Jag anser att den även kan tillämpas på det förenklade förfarandet, eftersom artikel 6.2 i delegerad förordning nr 664/2014 har behandlat det på liknande sätt som det ordinarie (vilket i sin tur är det som föreskrivs för registrering av skyddade ursprungsbeteckningar), även om det inte föreskrivs något invändningsförfarande i något av skedena.

52. Ovannämnda rättspraxis rörde det ordinarie förfarande för registrering av skyddade ursprungsbeteckningar som infördes genom förordning nr 2081/92, vilken var föregångaren till den nuvarande (artiklarna 49–52 i förordning nr 1151/2012). Den handlade, som jag tidigare nämnt, om förfarandet enligt den upphävda artikel 17 i den förordningen, det vill säga det tillfälliga förenklade förfarandet för registrering på unionsnivå av existerande skyddade ursprungsbeteckningar, som skyddades eller som inarbetats i medlemsstaterna. [35]

53. Dessa förfaranden omfattade också ett nationellt och ett europeiskt skede, vars karaktär liknade de nuvarande förfarandena för registrering och ändring av produktspecifikationer gällande skyddade ursprungsbeteckningar. Följaktligen är den rättspraxis vid domstolen i vilken de prövades tillämplig på mindre ändringar av produktspecifikationer gällande skyddade ursprungsbeteckningar.

32 Domen Carl Kühne m.fl., punkterna 50 och 51, och domen Bavaria och Bavaria Italia, punkt 64. Den sistnämnda domen handlade om fördelning av behörighet mellan de nationella myndigheterna och kommissionen i det sammansatta förfarandet enligt den upphävda artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 (EGT L 208, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153), som var det tillfälliga förenklade förfarandet för registrering på unionsnivå av existerande skyddade ursprungsbeteckningar, som skyddades eller som inarbetats i medlemsstaterna.

33 Domen Carl Kühne m.fl., punkt 52, och domen Bavaria och Bavaria Italia, punkt 65.

34 Domen Carl Kühne m.fl., punkt 53, och domen Bavaria och Bavaria Italia, punkt 66.

35 Se fotnot 32.

54. Enligt denna praxis ska den nationella myndigheten handha förfarandet för mindre ändringar, bland annat [36] av följande skäl:

– Producentgrupperna ska inleda detta förfarande vid den behöriga nationella myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium den skyddade ursprungsbeteckningen finns. Dessa grupper får inte ansöka direkt hos kommissionen.

– De nationella myndigheterna ska kontrollera om förslaget är förenligt med de materiella kraven i förordning nr 1151/2012, eftersom det är de som har de mest ingående kunskaperna för att kunna kontrollera särdragen hos dessa mindre ändringar.

– Det är myndigheten i medlemsstaten som är behörig att godkänna eller avslå en ansökan om en mindre ändring i det nationella skedet. Den avgör således huruvida det efterföljande skedet ska inledas, genom att ansökan vidarebefordras till kommissionen. Utan ett positivt beslut från den nationella myndigheten får kommissionen inte ingripa.

– Kommissionen kontrollerar om ansökan om en mindre ändring överensstämmer med kraven i förordning nr 1151/2012, delegerad förordning nr 664/2014 och genomförandeförordning nr 668/2014, det vill säga att den innehåller de uppgifter som krävs och att dessa uppgifter inte innehåller några uppenbara fel. [37]

– Den nationella myndigheten har möjlighet att dra tillbaka en ansökan som vidarebefordrats till kommissionen fram till dess att kommissionen registrerar den.

55. Dessa befogenheter visar att den nationella myndigheten har en omfattande rätt att fatta självständiga beslut i det nationella skedet av det sammansatta förfarandet för mindre ändringar i produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning. [38] Denna rätt är endast underkastad de nationella domstolarnas prövning, medan EU-domstolen har behörighet att pröva kommissionens beslut i det europeiska skedet av förfarandet. [39]

56. Detta bekräftas av artikel 49.4 i förordning nr 1151/2012, som jag tidigare har hänvisat till. [40] Genom själva den grundläggande rättsakten har unionslagstiftaren särskilt föreskrivit att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse i ärendet ska ”ges tillfälle att överklaga” positiva beslut från medlemsstaterna om ändring av produktspecifikationen.

36 Medlemsstaterna får i sin nationella rätt föreskriva ett tillfälligt nationellt skydd för skyddade ursprungsbeteckningar som begränsar sig till deras territorium, från det att det nationella skedet av registreringsförfarandet avslutas och fram till dess att kommissionen uttalar sig om ansökan. Även om denna möjlighet föreskrivs i artikel 9 i förordning nr 1151/2012 enbart för registrering av en skyddad ursprungsbeteckning och inte för ändringar av produktspecifikationer, avspeglar den även den nationella myndighetens kontroll över det nationella skedet av dessa sammansatta förfaranden.

37 Domen Carl Kühne m.fl., punkt 54, och domen Bavaria och Bavaria Italia, punkt 67.

38 I förfarandena för ändring av produktspecifikationer gällande skyddade ursprungsbeteckningar för vin, vilka regleras av senare bestämmelser, är den nationella myndighetens rätt nästan exklusiv, om inte kommissionen gör ett offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Där finns en tendens att förstärka de nationella myndigheternas befogenheter, eventuellt på grund av de administrativa svårigheterna för kommissionen att handha det europeiska skedet.
Förfarandena för ändring av produktspecifikationer gällande skyddade ursprungsbeteckningar för vin regleras främst i artikel 105 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 2013, s. 671), samt i artiklarna 14–18 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33 av den 17 oktober 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ansökningar om skydd av ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn, invändningsförfarandet, begränsningar i fråga om användning, ändringar av produktspecifikationer, avregistrering av skydd samt märkning och presentation (EUT L 9, 2019, s. 2).

39 Domen Bavaria och Bavaria Italia, punkterna 70 och 71.

40 Punkt 28 i detta förslag till avgörande.

57. Ett sådant överklagande – vilket av naturliga skäl ska lämnas till de nationella domstolarna – föreskrivs visserligen uttryckligen för beslut rörande ändringar av produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning som inte är mindre ändringar. Med hänsyn till hur näraliggande de förfaranden som tillämpas för sådana ändringar och förfarandena för mindre ändringar är, anser jag emellertid att rätten att överklaga även gäller de sistnämnda.

58. De nationella myndigheternas beslut om sådana mindre ändringar omfattas inte av unionsdomstolens exklusiva behörighet, eftersom det rör sig om självständiga rättsakter som är nödvändiga för att kommissionen senare ska kunna uttala sig om dem. I själva verket är det, i materiellt hänseende och mot bakgrund av kommissionens mycket begränsade utrymme för skönsmässig bedömning rörande detta, de nationella myndigheternas beslut som i själva verket har beaktat samtliga omständigheter som motiverar att dessa ändringar i produktspecifikationerna godkänns.

59. Enligt domstolens praxis ankommer det på de nationella domstolarna att pröva oegentligheter i en nationell rättsakt och i förekommande fall begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen. De ska härvid tillämpa samma kriterier som vid prövning av alla andra slutliga beslut som fattats av samma nationella myndighet och som kan antas skada tredje mans rättigheter, och sålunda ta upp en sådan talan till sakprövning, även om detta inte varit möjligt enligt de nationella processuella reglerna. [41]

C. Hur dessa överväganden påverkar det nationella målet

60. Tvisten mellan parterna vid Conseil d'État handlar om en mindre ändring av produktspecifikationen gällande den skyddade ursprungsbeteckningen för osten ”Comté”. Det är oomtvistat att den nya överklagade artikeln (5.1.18), som inför ett förbud mot mjölkningsmaskiner, utgör en mindre ändring.

61. Den hänskjutande domstolen vill i korthet veta huruvida de ovannämnda förordningarna och artikel 47 i stadgan gör det möjligt för den att hålla fast vid sin tidigare praxis (vilken innebar att den avskrev mål om överklaganden som ännu inte avgjorts när kommissionen godkände ändringen) eller om den måste ändra denna praxis.

62. Ovanstående överväganden, vilka bygger på EU-domstolens praxis rörande förfaranden för registrering av skyddade ursprungsbeteckningar och bestämmelserna rörande detta (med särskilt beaktande av artikel 49.4 i förordning nr 1151/2012), föranleder mig att förespråka det sistnämnda alternativet.

63. Att inte pröva ett överklagande från den som har ett berättigat intresse, när det gäller mindre ändringar i produktspecifikationen avseende en skyddad ursprungsbeteckning, anser jag i detta sammanhang skulle vara oförenligt med den rätt som förordning nr 1151/2012 föreskriver för de berörda personerna och med domstolens praxis rörande sammansatta förfaranden för registrering av skyddade ursprungsbeteckningar. Inte heller skulle det vara förenligt med artikel 47 i stadgan.

64. Detta innebär i själva verket ett svar på tolkningsfrågan, eftersom den hänskjutande domstolen inriktar den på huruvida den är skyldig att pröva överklagandet eller inte, snarare än på de konsekvenser som dess dom skulle kunna få för de beslut som kommissionen redan har fattat. Jag ska emellertid även behandla dessa konsekvenser.

41 Se beträffande detta dom av den 3 december 1992, Oleificio Borelli/kommissionen (C-97/91, EU:C:1992:491, punkterna 9–13), domen Carl Kühne m.fl., punkt 58, domen Bavaria och Bavaria Italia, punkt 57, och domen Berlusconi och Fininvest, punkterna 45 och 46.

65. Jag anser att en ogiltigförklaring av den nationella rättsakt genom vilken den mindre ändringen godkändes, för vidarebefordran till kommissionen, skulle leda till en *kedjereaktion* där kommissionens beslut förlorar sin rättsliga grund.

66. För att undvika denna oönskade konsekvens vore det lämpligt att kommissionen vilandeförklarade handläggningen av det skede av förfarandet som den handhar, när det finns överklaganden av den nationella myndighetens beslut att godkänna den mindre ändringen i produktspecifikationen som är anhängiga vid nationella domstolar.[42] På så sätt iakttas på ett bättre sätt, dels klagandenas rätt till domstolsskydd och dels rättssäkerheten, och man förhindrar att kommissionens beslut i efterhand förlorar sin rättsliga grund.[43]

67. Skyldigheten att säkerställa domstolsskyddets ändamålsenliga verkan för den som överklagat till en nationell domstol, med stöd av en unionsrättslig bestämmelse och eventuellt principen om god förvaltning,[44] borde få kommissionen att i sin prövning av ansökningarna ta hänsyn till den omständigheten att det fanns mål om överklagande av det nationella beslutet som var anhängiga vid medlemsstatens domstolar.[45]

68. På samma sätt bör de nationella myndigheterna inte vidarebefordra en ansökan om en mindre ändring i en produktspecifikation gällande en skyddad ursprungsbeteckning till kommissionen, om det finns mål som är anhängiga vid nationella domstolar där godkännandet av ansökan har överklagats och än mindre om en nationell domstol har meddelat en dom om ogiltigförklaring, även om den inte har vunnit laga kraft.

69. Sammanfattningsvis borde kommissionen avstå från att pröva en ansökan om en mindre ändring i produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning, såväl när den har kännedom om att det finns anhängiga mål där det nationella beslutet om godkännande har överklagats, som när det finns domar som helt eller delvis ogiltigförklarar beslutet. I annat fall skulle en ogiltigförklaring av det nationella beslutet genom en lagakraftvunnen dom från domstolarna i medlemsstaten, vilka har skyldighet att pröva mål som är anhängiga hos dem, medföra att kommissionens eget beslut blir ogiltigt.

IV. Förslag till avgörande

70. Mot bakgrund av vad som ovan anförts föreslår jag att domstolen ska besvara tolkningsfrågan från Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike) på följande sätt:

”Artiklarna 49.4 och 53.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel och artikel 6 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014 av den 18 december 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 vad gäller fastställandet av unionssymboler för skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter och vad gäller vissa regler om ursprung, vissa procedurregler och vissa kompletterande övergångsbestämmelser, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens

42 I sådana undantagsfall skulle lämpliga åtgärder behöva vidtas för att förlänga fristen för prövning, för att det inte ska finnas förutsättningar för ett tyst godkännande av ansökan.

43 I sin dom av den 23 april 2018, CRM/kommissionen (T-43/15, ej publicerad, EU:T:2018:208), slog tribunalen fast att kommissionen inte fick registrera den skyddade geografiska beteckningen Piadina Romagnola när den italienska myndigheten hade godkänt och översänt ansökan till kommissionen sex dagar efter att produktspecifikationen delvis hade ogiltigförklarats genom en dom i en nationell domstol i första instans. Kommissionen godkände denna skyddade geografiska beteckning och offentliggjorde sitt beslut i *Europeiska unionens officiella tidning*, utan att avvakta Consiglio di Statos prövning av överklagandet av domen om ogiltigförklaring i första instans.

44 Artikel 41 i stadgan. Tribunalen hänvisade till den i sin dom av den 23 april 2018, CRM/kommissionen (T-43/15, ej publicerad, EU:T:2018:208, punkterna 67–83).

45 Kommissionen ska göra denna prövning inom ramen för den prövningsrätt som den har i det europeiska skedet av förfarandet, enligt artikel 50.1 i förordning nr 1151/2012.

stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att de nationella domstolarna inte får besluta att det inte längre finns anledning att döma i mål där ett beslut av den nationella myndigheten om mindre ändringar i produktspecifikationen gällande en skyddad ursprungsbeteckning har överklagats, på grundval av att kommissionen, innan målet har avgjorts, har godkänt och offentliggjort ansökan i *Europeiska unionens officiella tidning*."